

ଧାରାବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ

ଶ୍ରୀରାବ ଦାସ

ଭାଗ-୦୬

ଏସବୁକୁ ଶୁଭକାନ୍ତ ବିରୋଧ କଲେ ସଂଜୟ କହା ଭାଷାରେ ଜବାବ ଦେଉଥିଲା- “ତୁମକୁ କିଏ ହାତପତେଇ ମାଗୁଛି ଟଙ୍କା କି କାର୍ ? ସେସବୁ ବୁଝିବାକୁ ମନି ଅଛନ୍ତି। ସବୁଠୁ ଭଲ ହେବ ଓ ଆମେ ବି ଖୁସିହେବୁ ତୁମେ ଅପରାଧରେ ଏସବୁ କାମରେ ମୁଣ୍ଡ ନ ପୁରାଇଲେ। ତୁମ କାମରେ ଆମେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁଛୁ କି ? ନାହିଁ! ତେବେ ତୁମେ କାହିଁ ମୋର ପ୍ରତିଟି କଥା ଓ କାମରେ ନାକ ଗଳାଉଛ ? ମୁଁ କଣ ଆଉ ତୁମ ଆଖୁଠି ଧରି ଚାଲିବା ପିଲା ହୋଇ ରହିଛି!! ବେତର ହେବ, ତୁମ କାମ ତୁମେ କର, ଆମ କାମ ଆମକୁ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ...”

“ତୁମ ପୁଅ ଯଦି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଭଲମନ୍ଦ କିଛି କରିବିନା, ତୁମେ ସମ୍ମାନିତ। ସେତେବେଳେ ସେଥିରେ ମୋତେ ଆଦୌ ସାମିଲ କରିବ ନାହିଁ।” ଶୁଭକାନ୍ତ ଦିନେ କହିଥିଲେ ପଢ଼ୁଥିଲା। : ଭଲମନ୍ଦ ମାନେ ? କ’ଣ ତୁମେ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ? - ଏସବୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ପଚାରିଲେ। : ମାନେ ହେଉଛି ଯଦି ତୁମ କୁଳନନ୍ଦନ କେଉଁଦିନ କି କି କାମ କରି ଆମ ମୁହଁରେ କଳା ବୋଲିଲା, ମୋଠାରୁ କୌଣସି ସହଯୋଗ ଆଶା କରିବ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ। ବୁଝାଇଦେଲେ ଶୁଭକାନ୍ତ। : ଯାବତ ମନ ଯେତେ, ତାର ପ୍ରଭୁ ସେତେ। ବାହାର ଦୁନିଆ ପାଇଁ ସିନା ତୁମେ ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ଡାକ୍ତର, କିନ୍ତୁ ତୁମ ଅନ୍ତଃମନଟି ଭାରି ସଂକ୍ରୁତିତ ଓ କଦାକାର। ଏପରି ନିମ୍ନ ମାନସିକତାକୁ ତୁମେ କେମିତି ଧରି ରଖୁଛ କେଜାଣି ? ନିଜ ରକ୍ତର ସନ୍ତାନ ଉପରେ ତୁମର ଏତେ ଚିକିତ୍ସା ବି ଭରସା ନାହିଁ ! - କହିଲେ ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ।

: ଭରସା! ସେଇଟି କି ଜିନିଷ ? କୋଉଠି କୁତା ରଖୁଛ ଦେଲ, ଦେଖିବା! ବାପକୁ ବାପ ପରି ମାନିଲେ ସିନା ବାପ ପୁଅ ଉପରେ ଭରସା କରିବ। ପୁଅ ଯଦି ମା’ର ଅନ୍ଧପ୍ରେମରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଧରାକୁ ସରା ମଣିଲା, କି ଭରସା ତା ଉପରେ କିଏ ରଖିବ ? ପୁଅ ଗୁଣ୍ଡା ବଦମାସ ହେଲେ ତୁମ ମନ ଯଦି ଶାନ୍ତି ପାଇବ, ତେବେ ମୋର କିଛି କହିବାର ନାହିଁ...। -ଦିବ୍ୟାକର ହୋଇ କହିଲେ ଶୁଭକାନ୍ତ। : ପୁଅଟା ଗୁଣ୍ଡା ବଦମାସ, ବାପଟା ରୋଗପଣେ ତୁଳସୀ! ଆମ ନିଜେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତା ଭିତରୁ ମୁକୁଳି ଆସି ପୁଅକୁ ସ୍ନେହ ଆଦର କର। ତା’ର ଇଚ୍ଛାକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ। ତା’ ସହିତ ବନ୍ଧୁ ପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କର। ପୁଅ ବଳେବଳେ ଆସି ଠିଆହେବ ତୁମ ପାଖରେ। ସେତକ ନ କରି ସବୁ କଥାରେ ଚିଙ୍ଗିଚିଙ୍ଗି ହୋଇ ଛୁଆଟାକୁ ଦୋଷ ଦେଲେ ସେ କେତେ ଦା ସହ ସମ୍ମାନିତ ? ତୁମେ ତ କାଉଁରିଆ କାଠି ନା! ଭାଙ୍ଗିଯିବ ପଛେ ନାହିଁ ବ ନାହିଁ...! ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ କଥାରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ ଶୁଭକାନ୍ତ। ପ୍ରତିବାଦ ବି କଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ହୃଦବୋଧ ହେଉଥିଲା, ମା ଓ ପୁଅ ଭିତରେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ଅବାହୁତ ମଣିଷ। ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଟି କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ଧାଇବ। କୋଟିଏ ବର୍ଷର ଭେଷ୍ଟା ପୁଅକୁ ମାତାମାରି କିମ୍ପା ଧମକ ଦେଇ ବାଟକୁ ଅଣାଯାଇପାରେ କି ? ଜଣେ ଉଚ୍ଚତ ପିଲାଟି ଯଦି ସଂଜ୍ଞା ନିରୂପଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସଂଜୟ ହେବ ତାର ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଉଦାହରଣ। ଏମିତି ଗୋଟାଏ ଦିନ ଯାଇନାହିଁ, ଯେବେ ସେ କଲେଜରେ କିଛି ନା କିଛି ଅପରାଧ ଘଟାଇ ନାହିଁ। କଲେଜରେ ତା’ର ଦୌରାଭ୍ୟୁତ ଆହୁରି ବଢ଼ିଗଲା। କଲେଜରୁ ତତା ଖାଉ ଖାଉ ଅନ୍ଧକେ ବଢ଼ିଗଲା। ଶୁଭକାନ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହିଁ ତାକୁ ନିରାପତ୍ତା ଯୋଗାଇ ଆସୁଥିଲା ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ ସ୍ଥାନରେ। ଠିକ୍ କହୁଥିଲେ ଜିନିଷପେକାର। ପିଲାମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମତା ଓ ଉଚ୍ଚତାମି ପାଇଁ

ବାପା-ମା’ମାନେ ନବେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଦାୟ। “ଭାବିଲେ ଆଉ କ’ଣ ହେବ ଆଜ୍ଞା! ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଅନୁଶାସନ ଭିତରେ ନ ରଖିଲେ, ଶୁଖିଲା ବିଷୟରେ ଅବଗତ ନ କରାଇଲେ, ତାଙ୍କର ମନମାନିକୁ ବିରୋଧ ନ କଲେ ଅବସ୍ଥା ଯାହା ହୁଏ ତାହା ଏବେ ଆପଣଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ। ନେତ୍ରଗୁଡ଼ି କହୁଣ୍ଡାକୁ ବୋହିଯିବ।

ପରେ ଥାଏ କି ଆଉ କିଛି ଉପାୟ! ଯାହା ଘଟିବାର ଘଟିଗଲାଣି। ମଣିଷ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ସମୟର କ୍ଷତକୁ ଉରଣା କରିପାରେ ନାହିଁ। ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ଓ ମର୍ମାହତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ନାଚାର ସାର, ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ସମବେଦନା ଜଣାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଏ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆଉ ଅଧିକ କିଛି କରିବା ମୋ ସାଧ୍ୟତା ବାହାରେ।” ଜିନିଷପେକାରଙ୍କର ଲମ୍ବା ବକ୍ତବ୍ୟରେ ବିଚାରାଳୟରୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଶୁଭକାନ୍ତ। ସେଦିନ ସେ ମନକୁ ମନ ଆସିଥିଲେ ଆନାକୁ। ସିନା ତାକରାରେ। ସେଦିନ ବି ତାଙ୍କୁ ବସିବା ପାଇଁ ଚୌକି ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଦିଆଯାଇଥିଲା ଅଣ୍ଡା ପାଣି। ତା’ କିମ୍ପା କଫି ପିଇବେ କି ବୋଲି ଆଡିଆର ପ୍ରଶ୍ନ ବି ପଚରା ଯାଇଥିଲା। ବସିବା ଓ ପାଣି ପିଇବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଟିକୁ ସେ ନମୁତାର ସହ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲା। “ସମବେଦନା ଟିକକ କଣ କମ୍ ମହାର୍ଯ୍ୟ ଆଜିର ଦୁନିଆରେ! ଏଠି ସେତକ ମୋତେ ମିଳୁଛି

କୌଣସି ଅନୁକମ୍ପା ଆଶା କରିବି ନାହିଁ ଆପଣଙ୍କଠାରୁ।” ତାଙ୍କର ଶୁଭକାନ୍ତଙ୍କ କଥାରେ ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଜିସପେକାର। ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ନିଜର ଉନ୍ନତମାନର ଚିକିତ୍ସା ସେବା ପାଇଁ ଅଶେଷ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ମଣିଷଟି ଏବେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ି ଆସି ଥାନାରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ସେକଥା ତାଙ୍କୁ ବାସ୍ତବିକ ଦୁଃଖିତ କଲା। ସେ କିଛି କହିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଭକାନ୍ତ କହିଲେ, “ଯଦି ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନଥାଏ, ତେବେ ତୁଳି ଅନୁରୋଧ କରିବି...”

: କୁହନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା! -ବ୍ୟସ୍ତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ କଥା ମନଯୋଗ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ ଜିନିଷପେକାର। ଶୁଭକାନ୍ତ କହିଲେ:- ‘ଆପଣ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ମୁଁ ବି ଚାହେଁ ଏ ଘଟଣାରେ ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ଦୋଷୀ, ସେ କଠୋରତର ଦଣ୍ଡ ପାଇ। କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ବି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋହଳ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ ନ ହେଉ। ତତ୍ସହିତ ସେଇ ପାତ୍ରିତା ଝିଅଟି... କ’ଣ ତା’ର ନାଁ କହୁଥିଲେ ସେଦିନ...

: ସୁରେଖା! ମନେପକାଇଦେଲେ ଜିନିଷପେକାର।

: ସୁରେଖା ନାମ୍ନୀ ସେଇ ଝିଅଟି ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟ ପାଇ। ଆପଣଙ୍କ ଏମିତି ଚାକିରିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଛାଡ଼ି ପାଇବାର କୌଣସି ବାଟ ପାଇବେ ନାହିଁ। ଏପରି ଜଗନ୍ୟ ଅପରାଧର ଶାସ୍ତି ଯେତେ କଠୋର ହେଲେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେବ।

ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ଅନୁରୋଧ। ଖୁବ୍ ମନଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ ଜିନିଷପେକାର, ସହରରେ ନୁହେଁ, ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ହଲଚଳ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସେଇ ନାରୀୟ କାଣ୍ଡର ମାଷ୍ଟର ମାଲୁଖ ସଂଜୟ ସାମଲର ବାପା, ସୁନାମଧନ୍ୟ ତାଙ୍କର ଶୁଭକାନ୍ତ ସାମଲଙ୍କ କଥା। (କ୍ରମଶଃ)

ମୋ ଅନୁଭୂତି ଦୁଷ୍ପତ୍ର ବେହେରା. Includes author photo and text.

ବିଶ୍ୱଗୁରୁ ହେ! ଦେବସ୍ଥିତା ବିଶ୍ୱାଳ. Includes author photo and text.

ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ. Includes author photo and text.

ମଉଜମଣି ସୁନୟା ମହାନ୍ତି. Includes author photo and text.

ବିରହି ପ୍ରେମୀର ସ୍ୱର ସୁବ୍ରତ କୁମାର ଜେନା. Includes author photo and text.

ବିରହି ପ୍ରେମୀର ସ୍ୱର ସୁବ୍ରତ କୁମାର ଜେନା. Includes author photo and text.

ସିତାଂଶୁ ଶେଖର ମିଶ୍ର

ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭରପୁର ବିରମହାରାଜପୁର

ବିରମହାରାଜପୁର ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହାସିକ ଦେବତୁଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ମାନଚିତ୍ରରେ ସେମିତିକିଛି ସ୍ଥାନ ଅଳଙ୍କୃତ କରିନପାରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରୁଛି । ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ଐତିହାସିକ ପ୍ରାଚୀନତ୍ୱକୁ ନିଶ୍ଚୟରେ ଏବେ ବି ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣ କରିପାରେ । ସବୁଜପାହାଡ଼ ନଦୀ ନାଳଗୋରା ମଣ୍ଡଳୀ ହୋଇ ବିରମହାରାଜପୁର । ଏହାରକଳା ସାହିତ୍ୟସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରାକୃତିକ

ଆବିର୍ଭୂତ ହୋଇ ଗାଁ ନାମ ଅନୁସାରେ ଚମ୍ପେଶ୍ୱର ନାମରେ ପୂଜା ପାଇଆସୁଥିବା କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରହିଅଛି । ବାବା ଗୋଧନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବର ମଧ୍ୟଏକ ଜନଶ୍ରୁତି ରହିଅଛି । ଏକଦା ମହାନଦୀର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱକୁ ପ୍ରତିଦିନନଦୀ ପାରହୋଇ ଏକ କଳା ରଙ୍ଗର ଗାଈଆସି ଏଠାରେ କ୍ଷୀରବାନ କରୁଥିଲା । ଏହାକୁ ଏକ ଚାଷୀ କିଛି ଦିନ ଦେଖିଲା ପରେ ଆସି ଦେଖେତ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଲିଙ୍ଗ ରହିଅଛି । ତାକୁ ଯାଇ ଗ୍ରାମରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲା ପରେ ସେଠାରେ ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପରେ ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ଜନ ଶ୍ରୁତି ରହିଅଛି । ଏହି ସ୍ଥାନର ଶ୍ରୁତିକୁ ମନେ ପକେଇବା ପାଇଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ

ସିଦ୍ଧୋଳରେ ବାବା ଗୁପ୍ତେଶ୍ୱର, ତେଣୁର ରଣେଶ୍ୱର, ପଞ୍ଚ ମହଲାର ବାଣେଶ୍ୱର, ନାକତେଇଁର ନାଗେଶ୍ୱର, ବିଶିପତାର କପିଳେଶ୍ୱର,ଶିରପୁରାର ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର, ଶହରିପାଲିର ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର, ପାର୍ବତୀପୁରର ପାର୍ବତୀ ପତି, କାଲୋଇର ଜୟେଶ୍ୱର, କାର୍ତ୍ତିପୁରର ବିଶେଶ୍ୱର, ମେଣ୍ଡାମାଳର ଗୁପ୍ତେଶ୍ୱର ଓ ଚିଠିପାଲିର ରାମେଶ୍ୱର ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି । ଏହାସହ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସକାଶେ ରହିଅଛି ଅନେକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ସ୍ଥାନ ହରିହର ଜୋର୍ (ଡେଙ୍ଗୋ ଡେମ୍), ଖଣ୍ଡହତା ପଂଚାୟତର ଦେଉଳଝରି ଓ ମାତୁପାଲି ନିକଟସ୍ଥ ପାହାଡ଼ ମହିତୁମୁରି, ସିଦ୍ଧୋଳରେରହିଅଛି ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ସଭ୍ୟତାର ଐତିହାସିକ ପୁଷ୍ପଭୂମି ମଣ୍ଡନ ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ସବୁଜିମା ଭରା ସିଂହାସନ ପାହାଡ଼

ଆହୁରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଅଛି ଏଠାକାର ଗଣଗଣ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ନେତୃବୃନ୍ଦଙ୍କ ମିଶ୍ର, ଆଉ ଭିଜନକୁ ନେଇ । ଗଡ଼ଜାତ ସମୟରେ ରାଜାକବିରୁଦ୍ଧରେ ମେଳି କରିପାରୁଥିବା ଦାୟାଦମାନେ ଏବେ ଗଲେକିଆଡ଼େ । ଏତେ ବୈଭବ ରହି ଆଜି ଅବହେଳିତ । ଏସବୁକୁ ଦେଖିଲେ ଦୁଃଖ ପଡ଼ୁଅଛି ରାଜନୈତିକ ନେତୃବୃନ୍ଦ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ଭୁଗୋଳ ବୃତ୍ତିବାରେ ଅସମର୍ଥ ରହିଛନ୍ତି । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ବିକାଶର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବନ ଜୀବିକା ସକାଶେ ମହୋଷଧିହେବ ଏହା ଜାଣି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହେବା ଫଳରେ ଆଜି ଏତେ ସବୁ ଐତିହାସିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ମଣ୍ଡନ କରୁଥିବା ତୀର୍ଥ ସ୍ଥାନ ସବୁ ରହି ମଧ୍ୟ

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଅତୁଟପୂର୍ବ ସମନ୍ୱୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏହାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଯେତିକି ନିଆରା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଚାକିଚଳନ ଜୀବନଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ନିଆରା ।

ଏଠାକାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଜୀବନଯାତ୍ରା ସହ ଅଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହି ଆସିଛି ଏହାର ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମ୍ପରା । ବର୍ଷର ବିଭିନ୍ନ ମାସ ରତ୍ନ ଅନୁଯାୟୀ ପାଳନହୋଇଥାଏ ଅନେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ଏବଂ ଯାନିଯାତ୍ରା । ଏହି ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପାରମ୍ପରିକ ନୃତ୍ୟ ଗୀତକଳା ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଏକ ଅଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗହୋଇ ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହାସିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥଳୀ । ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ପୀଠ ସବୁ । ଜଗତର ନାଥ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ୧୪୪ ବର୍ଷ ପାତାଳୀ ତଥା ଲାଳା ଭୂମି । ଯାହାକି ପାତାଳୀ ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରଭାବରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି । ଭାରତବର୍ଷର ଦ୍ୱିତୀୟ ବୃହତ୍ତମ । ଯାହାକି ଖମାର ମଠଭାବରେ ପରିଚିତ । ଭଜବଳପୁର ଗ୍ରାମର ପ୍ରାଚୀନ ବଳଦେବଜୀଉ । ଠାକୁର ଏଠାରେଶୟନ ମୁଦ୍ରାରେ ଏକ ଖୋଲା ପିସକ ଗଛ ମୂଳରେ ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଯାହାକି ନିଶ୍ଚୟ ଏକ ରହସ୍ୟମୟ ସ୍ଥାନଅଟେ । ବିନିକା ରହିଲା ଗ୍ରାମରପାପସଞ୍ଚ ଘାଟ । ଉଲୁଣ୍ଡା ବୃକ୍ତର କୂଟମେଣ୍ଡାର ମାତା ମେଟାକାନୀ, ତେଲଣ୍ଡା ଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେବୀମାତା ରାମଚଣ୍ଡୀ । ଏହା ସହ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ଶୈବପୀଠ ସବୁ ରହିଅଛି ।

ତାହା ମଧ୍ୟରେ ରହିଅଛି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶୈବପୀଠ ବାବା ଚମ୍ପେଶ୍ୱର । ଏହା ବାବା ରାମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱରୂପ । ପରମ ଶୈବ ଭକ୍ତ ଚମ୍ପାମାଳ ଗ୍ରାମର ଚମ୍ପା ହୋତାଙ୍କ ଭକ୍ତିର ନିଦର୍ଶନ ଭାବରେ ବାବା ରାମେଶ୍ୱର ଚମ୍ପାମାଳ ଗ୍ରାମରେ

ମନ୍ଦିରରେ କଳା ରଙ୍ଗର ଏକ ଗାଈକୁ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ବିରମହାରାଜପୁରରପଞ୍ଚଖଣ୍ଡ ର ଜଟେସିଂଘା ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକତାଳ ଗ୍ରାମଠାରୁ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ପାଖା ପାଖି ମହାନଦୀ କୂଳରେ ରହିଅଛି । ବାବା ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ସୁରୁବାଲି ନଦୀ କୂଳରେ । ଏହା ସୁନାରିବେଣି ଗ୍ରାମ ସୁବଳୟା ନିକଟରେ ରହିଅଛି । ଏବେ ଏହାର ପୁନର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଖତିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତିତ ଆହୁରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ାଏ ଶୈବପୀଠ ରହିଅଛି ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ

ସମୂହ । ଏହାର ଐତିହ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରାକୁ ଉଦ୍ଧାରିତ କରି ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ ସବୁର ଭିତ୍ତିଭୂମିର ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରି ପାରିବା ଭଳିଆ ବିକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯଦ୍ୱାରା ଅଞ୍ଚଳର ସମୃଦ୍ଧି ସମ୍ଭବ ସହ ଆର୍ଥିକଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନର ଏକ ହବ୍ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବ । ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ସକାଶେ ପ୍ରକୃତି ତାର ଉତ୍ସାର ଖୋଲିଦେଇଥିବା ବେଳେ ଏବଂ ଏତେ ସବୁସମସ୍ତ ବୈଭବ ରହି ସର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ବିଫଳ ରହିବା ନିଶ୍ଚୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରକ ଅଟେ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ ବିଷୟରେ ଅଜଣା । ଫଳରେ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ ସହ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଯଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରଲୋକମାନେ ଆଜି ଦେଶରବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ଦାଦନ ଶ୍ରମିକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ମନୋଲଭା ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଭରପୁର ସ୍ଥଳସବୁ ଆଜି ଦୃଷ୍ଟି ଆଡ଼ୁଆଳରେ ରହିଯିବାର ନିଶ୍ଚୟ ଦୁଃଖ ଓ ପରିତାପର ବିଷୟ । ଏଥିପାଇଁ ଆମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଅଭାବ ସାଙ୍ଗକୁ

ଏହାର ପ୍ରକୃତ ମୁଖ୍ୟ ବାଧକ ଉତ୍ତମ ଗମନାଗମନ । ଆଜି ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୬ ତମ ପାଳନ କରି ସାରିଲେ । ଦେଶରେ ଏବେ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅପୂର୍ବ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଉଅଛି । ତାହାହେଲେ ଏହି ଉତ୍ସବ ପାଳନର ମାନେ କଣ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଗୋଟାଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରକୃତିର ବରଦାନ ରହି ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆଡ଼ୁଆଳରେ ରହିଯାଉଅଛି । ଆହୁରିମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଅଟେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଏହି

ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ରେଳ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ହେଲେ ଯାହା ଜାଣିବାକୁ ହେଉଅଛି ଏଥିପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ନେଉଥିବା ନେତୃତ୍ୱ ମଧ୍ୟରେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟଟ ଭାବନା ଆସିନାହିଁ । ଯାହାକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ କରେ ।

ଐତିହାସିକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ମଣ୍ଡନ ସହ ଅନେକ ପ୍ରାଚୀନ ଦେଉଳିକୁ ଉତ୍ତମ ସତ୍ତ୍ୱକପଥ ଓ ରେଳ ଯୋଗାଯୋଗର ଅଭାବ ଆଜି ଉକ୍ତ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ପର୍ଯ୍ୟଟନ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିପାରିନାହିଁ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ ସବୁ ଅଜଣା ହୋଇ ରହିଯାଉଅଛି ।

ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏବେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସହ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ସକାଶେ ମୋହସ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ରେଳପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ପଲପୁର ଗୋପାଳପୁର ରେଳପଥ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ଉକ୍ତ ରେଳପଥଟି ଯେମିତିବି ହେଉ ଏହି ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ବେଳ ଯେମିତି ଯିବ ସେଥିପାଇଁ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତୁ । ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ପରିହାର କରନ୍ତୁ ।

ନଚେତ୍ ଏତେ ଆତ୍ମଶ୍ରେଣୀ ବୈଭବ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅଜଣା ଓ ଅବହେଳିତ ରହୁଅଛି । ନିଜ ନିଜର ଚିକିତ୍ସା ସ୍ୱାର୍ଥ ପରତା ପାଇଁ 'କାଠିନହିଘୋଷ ଚଳିବ କି ଆଉସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସାରଥୀ କଲେ । ଟାଣେକିରେ ଗାଡ଼ି ଦାନାରତୋବତା ଘୋଡ଼ା ମୁହେଁ ବନ୍ଧା ଥିଲେ ।' ସୂତରାଂ ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ପରିହାର କରି ସେବା ମନୋବୃତ୍ତି ରହିଲେ ଅଜଣା ହୋଇ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥାଏ । ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଶାଳୀ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ ଖ୍ୟାତିଅର୍ଜନ କରିପାରିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ।

ସୋନପୁର
ଦୂରଭାଷ: ୮୧୪୪୮୭୦୭୨୯

